

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการผลิตและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง ในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทรายจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการผลิตมะม่วงของเกษตรกร ในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกร ผู้ปลูกมะม่วงในอำเภอพร้าว และอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 70 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์เกษตรกร ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

1. สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลทั่วไป ของเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วง

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองอำเภอพร้าวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 65.0 และเพศหญิง ร้อยละ 35.0 และเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองอำเภอสันทราย ส่วนใหญ่ก็เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.0 และเพศหญิง ร้อยละ 30.0 เกษตรกรกรส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทราย มีระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษา มีสถานภาพสมรสแล้ว สมาชิกในครัวเรือนอำเภอพร้าวเฉลี่ย 4.55 คน สมาชิกในครัวเรือนอำเภอสันทรายเฉลี่ย 4.33 คน จำนวนแรงงานในครัวเรือนอำเภอพร้าวเฉลี่ย 4.05 คน จำนวนแรงงานในครัวเรือนอำเภอสันทรายเฉลี่ย 4.10 คน ประสบการณ์ในการปลูกมะม่วงเกษตรกรในอำเภอพร้าวส่วนใหญ่เรียนรู้จากเพื่อนบ้าน โดยการสอบถามและเกษตรกรในอำเภอสันทรายก็เช่นเดียวกัน

รองลงมา มีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยแหล่งข่าวสารในการเรียนรู้ของเกษตรกร ได้จากการดูโทรทัศน์ วิทยุแล้วแต่โอกาส

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายมะม่วงของเกษตรกร

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรอำเภอพร้าวมีระยะเวลาการปลูกเฉลี่ย 11.25 ปี เกษตรกรอำเภอสันทรายมีระยะเวลาการปลูกเฉลี่ย 9.67 ปี อำเภอพร้าวมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 7.2 ไร่ อำเภอสันทรายมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 8.57 ไร่ ระยะปลูกของมะม่วงอำเภอพร้าวใช้ระยะปลูก 4 x 4 เมตร อำเภอสันทรายใช้ระยะปลูก 5 x 6 เมตร ชนิดของปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้อำเภอพร้าวใช้ปุ๋ยคอก อำเภอสันทรายส่วนใหญ่ก็ใช้ปุ๋ยคอก สูตรปุ๋ยเคมีและปริมาณที่ใช้ในระยะตัดแต่งกิ่ง อำเภอพร้าวใช้สูตร 15-15-15 ในปริมาณ 25 กิโลกรัมต่อไร่ อำเภอสันทรายใช้สูตร 15-15-15 ในปริมาณ 40 กิโลกรัมต่อไร่ สูตรปุ๋ยเคมีและปริมาณที่ใช้ในระยะออกดอก อำเภอพร้าวใช้สูตร 8-24-24 ในปริมาณ 25 กิโลกรัมต่อไร่ อำเภอสันทรายใช้สูตร 8-24-24 ในปริมาณ 35 กิโลกรัมต่อไร่ จำนวนครั้งที่ฉีดพ่นสารเคมี อำเภอพร้าวฉีดพ่นสารเคมี 2 ครั้งต่อเดือน อำเภอสันทรายก็ทำการฉีดพ่นสารเคมี 2 ครั้งต่อเดือนเช่นกัน ชนิดของสารเคมีและปริมาณที่ใช้อำเภอพร้าว ใช้สารเคมีอะบาร์แมกดิน ในปริมาณ 100-200 cc. ต่อน้ำ 100 ลิตร เกษตรกรอำเภอสันทราย ใช้สารเคมีคาร์โบซันฟาน ในปริมาณ 100-200 cc. ต่อน้ำ 100 ลิตร แหล่งน้ำที่ใช้ในการปลูกมะม่วงเกษตรกรอำเภอพร้าว ใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำ เพื่อใช้ในการผลิต เกษตรกรในอำเภอสันทราย ใช้น้ำจากแหล่งน้ำชลประทานในการผลิต วิธีการให้น้ำของเกษตรกรอำเภอพร้าว ใช้สายยางฉีดพ่น เกษตรกรในอำเภอสันทราย ให้น้ำแบบปล่อยตามร่อง

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจำหน่าย

การจำหน่ายส่วนใหญ่เกษตรกรในอำเภอพร้าว จำหน่ายเองและจำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลาง เกษตรกรในอำเภอสันทราย จำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลาง สถานที่ในการจำหน่ายมะม่วงเกษตรกรอำเภอพร้าวและอำเภอสันทราย จะทำการจำหน่ายที่สวน ผู้จัดสถานที่ซื้อ-ขายผลผลิตของเกษตรกรอำเภอพร้าวคือพ่อค้าคนกลางและเกษตรกรในอำเภอสันทรายก็เช่นเดียวกันจะเป็นพ่อค้าที่ทำการจัดสถานที่ ซื้อ-ขายให้ การกำหนดราคาเกษตรกรในอำเภอพร้าวจะใช้เกณฑ์ทางการตลาดเป็นตัวกำหนดราคา เกษตรกรในอำเภอสันทรายก็ใช้เกณฑ์ทางการตลาดเป็นตัวกำหนด

ราคาเช่นกัน ราคาจากการจำหน่ายผลผลิต พบว่าเกษตรกรอำเภอพร้าว มีราคาจากการจำหน่ายผลผลิตเฉลี่ย 34.25 บาท ต่อกิโลกรัม ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทราย มีราคาจากการจำหน่ายผลผลิตเฉลี่ย 31.60 บาท ต่อกิโลกรัม รายได้จากการจำหน่าย พบว่าเกษตรกรในอำเภอพร้าว มีรายได้จากการจำหน่ายมะม่วงเฉลี่ย 13,740.42 บาท ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทราย มีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตเฉลี่ย 11,783.01 บาท การส่งมะม่วงไปจำหน่ายจะมีผู้มารับซื้อที่สวนของเกษตรกรของทั้งสองอำเภอ การบรรจุเกษตรกรในอำเภอพร้าว และเกษตรกรในอำเภอสันทราย ทำการบรรจุผลผลิตลงในตะกร้าเป็นส่วนใหญ่ แหล่งข่าวสารด้านการตลาดที่เกษตรกรในอำเภอพร้าวได้รับนั้น ได้รับจากพ่อค้าในขณะจำหน่าย เกษตรกรในอำเภอสันทรายก็เช่นเดียวกัน

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรอำเภอพร้าวและอำเภอสันทรายมีต้นทุนในการผลิตประกอบไปด้วย ค่าเตรียมดินอำเภอพร้าวเฉลี่ย 477.64 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 528.79 บาท/ไร่ ค่าต้นพันธุ์อำเภอพร้าวเฉลี่ย 1,138.65 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 1,363.81 บาท/ไร่ ค่าปลูกอำเภอพร้าวเฉลี่ย 152.76 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 217.24 บาท/ไร่ ค่าสารกำจัดวัชพืชอำเภอพร้าวเฉลี่ย 288.46 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 294.94 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยคอกอำเภอพร้าวเฉลี่ย 246.14 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 319.25 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยเคมีอำเภอพร้าวเฉลี่ย 564.41 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 654.98 บาท/ไร่ ค่าสารปราบศัตรูพืชอำเภอพร้าวเฉลี่ย 329.41 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 398.56 บาท/ไร่ ค่าสารป้องกันโรคพืชอำเภอพร้าวเฉลี่ย 277.92 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 295.30 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยฉีดพ่นทางใบอำเภอพร้าวเฉลี่ย 193.40 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 253.48 บาท/ไร่ ค่าฮอร์โมนอำเภอพร้าวเฉลี่ย 178.80 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 265.41 บาท/ไร่ ค่าถ่วงคาร์บอนอำเภอพร้าวเฉลี่ย 514.81 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 651.17 บาท/ไร่ ค่าห่อผลอำเภอพร้าวเฉลี่ย 131.97 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 213.11 บาท/ไร่ ค่าเก็บเกี่ยวอำเภอพร้าวเฉลี่ย 150.39 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 189.19 บาท/ไร่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอำเภอพร้าวเฉลี่ย 75.28 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 118.25 บาท/ไร่ ค่าตัดแต่งกิ่งอำเภอพร้าวเฉลี่ย 190.30 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 213.63 บาท/ไร่ ค่าเบ็ดเตล็ดอำเภอพร้าวเฉลี่ย 183.20 บาท/ไร่ อำเภอสันทรายเฉลี่ย 178.54 บาท/ไร่ รวมต้นทุนทั้งหมดในการผลิตมะม่วงของอำเภอพร้าว 5,093.54 บาท/ไร่ ส่วนอำเภอสันทรายรวมต้นทุนทั้งหมด 6,155.65 บาท/ไร่

เมื่อวิเคราะห์ถึงรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองแล้วพบว่า เกษตรกรในอำเภอพร้าวมีรายได้เฉลี่ย 13,740.42 บาท/ไร่ ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายมีรายได้เฉลี่ย 11,783.01 บาท/ไร่ จากต้นทุนทั้งหมดที่เกษตรกรต้องมีค่าใช้จ่ายในการผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองแล้ว พบว่า เกษตรกรในอำเภอพร้าวมีต้นทุนทั้งหมด 5,093.54 บาท/ไร่ และเกษตรกรอำเภอสันทรายมีต้นทุนทั้งหมด 6,155.65 บาท/ไร่ ดังนั้นเกษตรกรอำเภอพร้าวจะมีผลตอบแทนสุทธิ 8,646.88 บาท/ไร่ ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายจะมีผลตอบแทนสุทธิ 5,627.36 บาท/ไร่

4. ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง

- 1) ปัญหาเรื่องโรค โรคที่ทำความเสียหายให้กับเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงในอำเภอพร้าวและเกษตรกรอำเภอสันทรายมากที่สุด ได้แก่ โรคราแป้ง
- 2) ปัญหาเรื่องแมลง แมลงที่ทำความเสียหายให้กับเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงอำเภอพร้าวมากที่สุด ได้แก่ เพลี้ยแป้งหางยาว และอำเภอสันทราย ได้แก่ ดั่งหนวดยาวเจาะกิ่ง
- 3) ขาดแคลนปัจจัยการผลิต ปัจจัยการผลิตมีราคาที่สูง เกษตรกรอำเภอพร้าวและเกษตรกรอำเภอสันทรายประสบปัญหา ร้อยละ 30.0
- 4) ประสบปัญหาผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรอำเภอพร้าวประสบปัญหา ร้อยละ 22.5 และเกษตรกรอำเภอสันทรายประสบปัญหา ร้อยละ 20.0
- 5) ประสบปัญหาด้านการตลาด เกษตรกรอำเภอพร้าวและเกษตรกรอำเภอสันทรายประสบปัญหา ร้อยละ 10.0

2. อภิปรายผล

1. ด้านการปฏิบัติในการผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง

การปฏิบัติในด้านของการผลิตมะม่วงในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทรายนั้นมีความแตกต่างกัน โดยสามารถที่จะแยกออกได้เป็น 5 ประเด็นด้วยกัน ประเด็นที่ 1 จำนวนพื้นที่ที่ใช้ในการปลูก พบว่าเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าวมีพื้นที่ปลูก 7.2 ไร่ ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูก 8.57 ไร่ ประเด็นที่ 2 ระยะเวลาที่ใช้ในการปลูก พบว่าเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าวมีระยะปลูก 4 x4 เมตร ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วนใหญ่มี

ระยะปลูก 5 x 6 เมตร ประเด็นที่ 3 การใส่ปุ๋ย สูตรปุ๋ยและปริมาณที่ใช้ในระยะตัดแต่งกิ่ง พบว่า เกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าว ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ในปริมาณ 25 กิโลกรัม/ไร่ ส่วน เกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วนใหญ่ ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ในปริมาณ 40 กิโลกรัม/ไร่ การใส่ ปุ๋ยเคมี ในระยะออกดอก พบว่าเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าว ใส่ปุ๋ยสูตร 8-24-24 ใน ปริมาณ 25 กิโลกรัม/ไร่ ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วนใหญ่ ใส่ปุ๋ยสูตร 8-24-24 ใน ปริมาณ 35 กิโลกรัม/ไร่ และการใส่ปุ๋ยเคมี ในระยะติดผล พบว่าเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอ พพร้าว ใส่ปุ๋ยสูตร 0-24-21 ในปริมาณ 20 กิโลกรัม/ไร่ ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วน ใหญ่ ไม่ใส่เคมีในระยะติดผล ประเด็นที่ 4 การให้น้ำ พบว่าเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าว ทำการให้น้ำมะม่วง 2-3 ครั้ง/ปี ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วนใหญ่ ทำการให้น้ำ มะม่วง 1-2 ครั้ง/ปี ประเด็นที่ 5 การกำจัดวัชพืช พบว่าเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าว ทำ การกำจัดวัชพืชโดยใช้เครื่องตัดหญ้าและสารเคมี จำนวน 5 ครั้ง/ปี และสารเคมีก็มักจะใช้ในช่ว งนำฝน ส่วนเกษตรกรในอำเภอสันทรายโดยส่วนใหญ่ ทำการกำจัดวัชพืชโดยใช้เครื่องตัดหญ้าและ สารเคมี จำนวน 6 ครั้ง/ปี และสารเคมีก็มักจะใช้ในชว่งนำฝนเช่นกัน

2. ด้านการจำหน่าย

ด้านการจำหน่าย ส่วนใหญ่เกษตรกรอำเภอพร้าวและอำเภอสันทราย จะจำหน่ายทั้งสอง ทางคือจำหน่ายให้ทั้งพ่อค้าคนกลางและจำหน่ายเอง แสดงว่าเกษตรกรมีทางเลือกที่จะจำหน่าย ผลผลิตมากกว่าหนึ่งทาง ในขณะที่ทางใดทางหนึ่งให้ราคาที่ดีกว่า ส่วนความต้องการมะม่วงพันธุ์ น้ำดอกไม้สีทอง ในตลาดทั้งในและต่างประเทศนั้นมีอยู่สูง เพียงแต่ต้องผลิตให้ได้คุณภาพตาม มาตรฐานเท่านั้น ตลาด ภายในประเทศได้แก่ ตลาดซูเปอร์มาเก็ตต่างๆ เช่น โลตัส บิ๊กซี และที่ องค์การตลาดเพื่อการเกษตร เป็นต้น ส่วนตลาดต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ตลาดประเทศญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน ซึ่งประเทศญี่ปุ่นและจีนมีการรับผลผลิตที่ได้มาตรฐานในแต่ละปีสูงมาก เพราะคน ญี่ปุ่นและคนจีน ชื่นชอบรสชาติของมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองที่ผลิตในเมืองไทย และเมื่อ เปรียบเทียบมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง กับผลไม้อื่นๆ พบว่า เกษตรกรในอำเภอพร้าวและ เกษตรกรอำเภอสันทรายส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการประกอบอาชีพนี้ ซึ่งจากการศึกษาของ ทิพย์วรรณ (2542) พบว่าผลิตภัณฑ์มะม่วงสดนั้น ตลาดต่างประเทศยังคงมีความต้องการสูงขึ้น เรื่อยๆ และสอดคล้องกับการวิจัยของ สนั่น(2533) ได้ทำการวิจัยความต้องการการผลิตมะม่วง น้ำดอกไม้พันธุ์สีทอง พบว่ามะม่วงน้ำดอกไม้พันธุ์สีทอง เป็นพันธุ์ที่สามารถบังคับให้ออกดอกได้ ไม่ยาก ออกดอกสม่ำเสมอทุกปี ทนทานต่อโรคและแมลงได้ดีปานกลาง ทรงผลอมรี รูปร่าง

สม่ำเสมอ ผลสุกจะมีสีเหลืองอมเขียวจนถึงเหลือง เนื้อแน่นสีเหลืองส้ม ฉ่ำน้ำ เมล็ดบางไม่มีเส้น
รสหวานอร่อย กลิ่นหอม ผลขนาดกลางมีน้ำหนักเฉลี่ย 340 กรัม หรือประมาณ 3 ผลต่อกิโลกรัม
ด้วยคุณสมบัติดังกล่าว มะม่วงน้ำดอกไม้พันธุ์สีทองจึงเป็นที่ต้องการของตลาดเพื่อการส่งออก

3. ด้านต้นทุน

ต้นทุนในการผลิตอำเภอพร้าวประกอบไปด้วย ค่าเตรียมดินเฉลี่ย 477.64 บาท/ไร่ ค่าต้น
พันธุ์เฉลี่ย 1,138.65 บาท/ไร่ ค่าปลูกเฉลี่ย 152.76 บาท/ไร่ ค่าสารกำจัดวัชพืชเฉลี่ย 288.46 บาท/ไร่
ค่าปุ๋ยคอกเฉลี่ย 246.14 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยเคมีเฉลี่ย 564.41 บาท/ไร่ ค่าสารปราบศัตรูพืชเฉลี่ย 329.41
บาท/ไร่ ค่าสารป้องกันโรคพืชเฉลี่ย 277.92 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยฉีดพ่นทางใบเฉลี่ย 193.40 บาท/ไร่
ค่าฮอร์โมนเฉลี่ย 178.80 บาท/ไร่ ค่าถุคาร์บอนเฉลี่ย 514.81 บาท/ไร่ ค่าห่อผลเฉลี่ย 131.97
บาท/ไร่ ค่าเก็บเกี่ยวเฉลี่ย 150.39 บาท/ไร่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ย 75.28 บาท/ไร่ ค่าตัดแต่งกิ่งเฉลี่ย
190.30 บาท/ไร่ ค่าเบ็ดเตล็ดเฉลี่ย 183.20 บาท/ไร่ รวมต้นทุนทั้งหมดในการผลิตมะม่วงพันธุ์
น้ำดอกไม้สีทองของเกษตรกรในอำเภอพร้าว 5,093.54 บาท/ไร่ ส่วนต้นทุนในการผลิตมะม่วง
อำเภอสันทรายประกอบไปด้วย ค่าเตรียมดินเฉลี่ย 528.79 บาท/ไร่ ค่าต้นพันธุ์เฉลี่ย 1,363.81 บาท/
ไร่ ค่าปลูกเฉลี่ย 217.24 บาท/ไร่ ค่าสารกำจัดวัชพืชเฉลี่ย 294.94 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยคอกเฉลี่ย 319.25
บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยเคมีเฉลี่ย 654.98 บาท/ไร่ ค่าสารปราบศัตรูพืชเฉลี่ย 398.56 บาท/ไร่ ค่าสารป้องกัน
โรคพืชเฉลี่ย 295.30 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยฉีดพ่นทางใบเฉลี่ย 253.48 บาท/ไร่ ค่าฮอร์โมนเฉลี่ย 265.41
บาท/ไร่ ค่าถุคาร์บอนเฉลี่ย 651.17 บาท/ไร่ ค่าห่อผลเฉลี่ย 213.11 บาท/ไร่ ค่าเก็บเกี่ยวเฉลี่ย
189.19 บาท/ไร่ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ย 118.25 บาท/ไร่ ค่าตัดแต่งกิ่งเฉลี่ย 213.63 บาท/ไร่ และค่า
เบ็ดเตล็ดเฉลี่ย 178.54 บาท/ไร่ รวมต้นทุนทั้งหมดในการผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองของ
เกษตรกรในอำเภอสันทราย 6,155.65 บาท/ไร่ จะเห็นได้ว่าต้นทุนของเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์
น้ำดอกไม้สีทองในอำเภอพร้าวถูกกว่าต้นทุนของเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองใน
อำเภอสันทราย 1,062.11 บาท/ไร่

4. ด้านผลตอบแทน

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองในอำเภอพร้าว มี
รายได้จากการจำหน่ายมะม่วงเฉลี่ย 13,740.42 บาท/ไร่ และผลตอบแทนสุทธิ 8,646.88 บาท/ไร่
ส่วนเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองในอำเภอสันทรายมีรายได้จากการจำหน่ายมะม่วง

เฉลี่ย 11,783.01 บาท/ไร่ และผลตอบแทนสุทธิ 5,627.36 บาท/ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของ รัชชชัยและคณะ(2542) ได้ทำการวิจัยแนวทางการพัฒนาอาชีพมะม่วงของเกษตรกรภาคเหนือตอนบน กล่าวว่า ไม้ผลในประเทศไทยโดยเฉพาะกรณีของมะม่วง สามารถเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้อีกทางเลือกหนึ่ง ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ ปัจจุบันให้กับผู้ประสงค์ที่จะประกอบอาชีพอิสระ อาจเป็นผู้ว่างงาน เกษตรกรหรือผู้ต้องการหารายได้เสริมจากอาชีพการปลูกมะม่วง

5. โฉนดชุมชนและธนาคารที่ดิน (Land Bank)

โฉนดชุมชนและธนาคารที่ดิน คือ โฉนดชุมชน เป็นเอกสารสิทธิที่ดินชนิดหนึ่ง ซึ่งที่ผ่านมาแม้ไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐ แต่เกษตรกรหลายกลุ่มได้ใช้เอกสารสิทธิโฉนดชุมชนนี้เป็นเครื่องมือ ในการรักษาและคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมในชุมชนไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนธนาคารที่ดินเป็นธนาคารของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นมีหน้าที่รับซื้อที่ดินที่เกษตรกรต้องการขาย และทำหน้าที่ขายที่ดินคืนให้กับเกษตรกรรายอื่นๆ ที่ต้องการที่ดินทำกินหรือขายให้กับเกษตรกรรายเดิม ในราคาที่ยุติธรรม รวมถึงจัดหาที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรยากจนในรูปแบบของธนาคารที่ดิน และเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิให้แก่เกษตรกรยากจน เพื่อเป็นการรักษาที่ดินการเกษตรให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

ความเป็นมาของธนาคารที่ดิน

การจัดการที่ดินของประเทศไทยเนื้อที่ ประมาณ 321 ล้านไร่ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้เน้นการพัฒนาเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ตามลัทธิทุนกระแสหลัก โดยใช้อุตสาหกรรมเป็นหลัก ละเลยภาคการเกษตร จึงเกิดการกว้านซื้อที่ดินเก็งกำไร ทำให้มีการปั่นราคาที่ดินสูงกว่าความเป็นจริง และธุรกิจซื้อขายที่ดินที่สร้างกำไรอย่างมหาศาล ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมถูกเปลี่ยนมือจากเกษตรกร ไปสู่นายทุนเป็นจำนวนมาก และ ปัญหาการสูญเสียที่ดินทำกิน รวมถึงปัญหาการกว้านซื้อที่ดินเพื่อเก็งกำไรและขายต่อ เกิดขึ้นในชนบทไทยมาแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ปี เกษตรกรหลายกลุ่มที่ผ่านประสบการณ์เหล่านี้มาแล้ว จึงสรุปบทเรียนร่วมกันว่า การมีเอกสารสิทธิแบบถือครองเดี่ยว หรือการมีเอกสารสิทธิที่สามารถนำไปจำนองกับธนาคารได้ เป็นสาเหตุต้นๆ (รองมาจากปัญหา ราคาผลผลิตตกต่ำ และปัญหาหนี้สิน) ที่ทำให้เกษตรกรต้องสูญเสียที่ดิน ดังนั้น การที่จะคุ้มครองไม่ให้เกษตรกรสูญเสียที่ดินอีกครั้ง จึงต้องดำเนินการช่วยเหลือกันเป็นชุมชน โดยการร่วมมือกันก่อตั้งโฉนดชุมชนและธนาคารที่ดินนั่นเอง ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

พบว่า การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ดินช่วงปี พ.ศ. 2538 - 2542 พื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 82.2 ล้านไร่ ในปี 2538 เป็น 80.6 ล้านไร่ ในปี 2542 ขณะที่พื้นที่ถือครองทางการเกษตรลดลงจาก 132.5 ล้านไร่ ในปี 2538 เป็น 131.3 ล้านไร่ ในปี 2552

แนวคิดธนาคารที่ดิน

เกษตรกรผู้มีโฉนดชุมชน ยังคงสามารถทำกินและเลือกที่จะผลิตพืชผลการเกษตร หรือเลือกที่จะขายผลผลิตการเกษตรอย่างไรก็ได้ การตัดสินใจจะเป็นของครอบครัวเกษตรกร แต่เนื่องจากเอกสารสิทธิโฉนดชุมชน เป็นเอกสารสิทธิที่ฟุ้งสิทธิที่ดินของเกษตรกรหลายคนไว้ในเอกสารสิทธิใบเดียวกัน เกษตรกรแต่ละรายจึงไม่สามารถขายที่ดินของตนเองได้ รวมทั้งไม่สามารถนำที่ดินไปจำนองกับธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารของรัฐได้ ข้อดีคือป้องกันการเปลี่ยนมือหรือการสูญเสียที่ดินของเกษตรกร แต่ข้อเสียคือหากเกษตรกรมีความจำเป็นต้องใช้เงินจริงๆ จะนำที่ดินเหล่านี้ไปเป็นหลักทรัพย์ได้อย่างไร

ธนาคารที่ดินของชุมชนจะเข้ามาทำหน้าที่ลดจุดอ่อนตรงนี้ โดยการยินยอมให้เกษตรกรสมาชิกโฉนดชุมชนสามารถจำนองหรือขายที่ดินได้ แต่มีกฎเกณฑ์ว่าจะต้องจำนองหรือขายคืนให้กับธนาคารที่ดินเท่านั้น ในราคาที่เป็นธรรมที่ชุมชนร่วมกันกำหนด ไม่ใช่ราคาตลาดที่ไม่รู้ว่าใครเป็นคนกำหนด กฎเกณฑ์เช่นนี้ จึงเป็นการป้องกันไม่ให้ที่ดินตกไปอยู่ในมือของนักเก็งกำไรที่ดินจากภายนอก เพราะธนาคารที่ดินจะรับซื้อที่ดินไว้ และขายต่อให้กับเกษตรกรในชุมชนที่ยังมีที่ดินทำกินไม่เพียงพอ หรือรอขายคืนให้กับเกษตรกรรายเดิม นี่เป็นระบบการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรผู้ยากไร้ หรือมีที่ดินทำกินน้อย อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีชุมชนหรือองค์กรชุมชนเป็นผู้กำกับควบคุมที่มากกว่านั้น การทำงานร่วมกันของเกษตรกรในชุมชนและองค์กรชุมชนยังได้ส่งเสริมให้สมาชิกโฉนดชุมชนทำการผลิตในระบบที่ยั่งยืน ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยผลิตอาหารเพื่อครอบครัวและชุมชน ผสมผสานไปกับการปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อเป็นรายได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สินซ้ำซาก และต้องการขายที่ดินอีก สิทธิในที่ดินของเกษตรกรเหล่านี้จึงเป็นสิทธิด้านปัจเจก ที่สามารถทำการผลิต สืบทอดต่อลูกหลาน และขายต่อได้เมื่อมีความจำเป็น ควบคู่ไปกับสิทธิด้านชุมชน ที่จะเข้ามาควบคุมเพื่อให้ที่ดินถูกขายในราคาที่เป็นธรรม ถูกจัดสรรไปให้กับคนที่มีความจำเป็นต้องทำการเกษตรจริงๆ เช่นนี้ ที่ดินที่อยู่ในชุมชน ก็จะถูกรักษาไว้ให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมสำหรับคนในชุมชนในระยะยาว โดยไม่ต้องถูกเปลี่ยนมือ หรือเปลี่ยนรูปแบบการใช้ประโยชน์ไปสู่อื่นๆ

โดยสรุป ธนาคารที่ดินก็คือ การ กู้ยืมครองและรักษาพื้นที่ ที่เหมาะสมกับการทำ เกษตรกรรม เพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตร ในระยะยาว พื้นฟูคุณภาพดิน จัดหาที่ดินทำกิน ให้แก่เกษตรกรยากจนในรูปของธนาคารที่ดิน และเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิให้แก่เกษตรกร ยากจน และชุมชนที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐที่ไม่มีสภาพป่าแล้วในรูปของโฉนดชุมชน รวมทั้ง สนับสนุนการพัฒนาการเกษตรในรูปของนิคมการเกษตร

จากงานวิจัยฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรหลายรายในอำเภอสันทรายมีการลดพื้นที่ปลูก มะม่วงน้ำดอกไม้สีทองลง และอาจจะปรับเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อื่นที่ไม่ใช่พื้นที่การเกษตร เพื่อไม่ให้ที่ดินของเกษตรกร ถูกเปลี่ยนมือ หรือขายไปเป็น บ้านจัดสรรค สนามกอล์ฟ หอพัก ธุรกิจ ห้างร้านต่างๆ หรือธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง รัฐบาลควรอย่างยิ่งที่จะดำเนินการจัดทำโฉนด ชุมชน ธนาคารที่ดิน ในพื้นที่อำเภอสันทราย เพื่อรับซื้อที่ดินที่เกษตรกรจะขาย หรือให้เกษตรกร ได้เปลี่ยนเป็นทรัพย์สินเมื่อมีความจำเป็น และนำมาขายต่อให้กับเกษตรกรรายอื่นในราคาที่ ยุติธรรม เพื่อป้องกันการสูญเสียที่ดินของเกษตรกร และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมในสังคมไทยให้ คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

6. ธนาคารต้นไม้ (Tree Bank)

ธนาคารต้นไม้ คือ องค์กรภาคประชาชนที่สร้างขึ้นเพื่อดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชน ปลูกต้นไม้ในที่ดินของตัวเองแล้วขึ้นทะเบียนต้นไม้ประเภทที่ใช้เนื้อไม้ได้กับธนาคารต้นไม้แต่ละ สาขา ตลอดจนการประเมินรับรองไว้ในรูปแบบบัญชีธนาคาร ประกอบไปด้วย ธนาคารต้นไม้ สำนักงานใหญ่ และธนาคารต้นไม้สำนักงานสาขา ปัจจุบันธนาคารต้นไม้สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ 84 ถนนเอเชีย สีแยกเขาหลวง หมู่ 6 ตำบลทุ่งหลวง อำเภอละแม จังหวัดชุมพร 86170

ความเป็นมาของธนาคารต้นไม้

เกษตรกรในประเทศไทยประสบกับปัญหาหนี้สินเกินกว่า 2 ล้านล้านบาท ปัจจุบัน เกษตรกรไม่สามารถทำการเกษตรแล้วปลดหนี้ได้ ส่วนใหญ่จะทำการขายที่ดินแล้วปลดหนี้เอง การ ขายที่ดินทำกินปลดหนี้แล้ว จึงเป็นคนที่รู้ที่ดินทำกินต้องบุกเบิกป่าหรือเป็นทาสแรงงานในสังคม

อุตสาหกรรม หรือไม้ก็ปล่อยให้หนึ่ท่วม แล้งเอาชีวิตเข้าแลก โดยการตายปลดหนึ่ตามแนวทาง กองทุนฌาปนกิจ และเรียกร็องหรือปีบให้รัฐบาลปลดหนึ่โดยการประท้วง ฯลฯ อีกทั้งโลกของเรา ในขณะนึ่ต้องประสบกับปัญหาภาวะโลกร็อน ด้วยเหตุนี้จึงมีการจัดตั้งธนาคารต้นไม้ขึ้นมาเพื่อ แก้ปัญหาดังกล่าว

แนวคิดธนาคารต้นไม้

- (1) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดที่จะให้ภาคประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกรปลูกต้นไม้เศรษฐกิจ ในที่ดิน ทำกินของตนเองแล้วสร้างมูลค่าต้นไม้ เป็นทรัพย์สิน เป็นเงินเพื่อใช้ทรัพย์สินดังกล่าว ไปเป็นทุน หรือชำระหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส .) ตลอดจนการใช้มูลค่าไม้เป็น หลักทรัพย์ หรือหลักประกันต่างๆ ที่จะต้องทำระหว่างรัฐกับประชาชน
- (2) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดให้ชุมชนปลูกต้นไม้ในที่ดินส่วนรวม เพื่อสร้างมูลค่าเป็น ทรัพย์สิน ของชุมชนส่วนรวม
- (3) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดจะเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้แผ่นดิน และมุ่งแก้ปัญหาโลกร็อน ด้วยแนวคิด โลก 5 ใบ บนโลกใบเดียว
- (4) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดให้เกษตรกรรักแผ่นดินทำกิน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้ที่ดินตลอดจน ป้องกันการซื้อขายที่ดิน
- (5) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดในการรับรองสิทธิต้นไม้ที่ปลูกและรับรองสิทธิในที่ดินที่ประชาชน ได้ปลูกต้นไม้
- (6) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดการสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ สร้างเครือข่าย กลุ่มคนที่ปลูกต้นไม้
- (7) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดในการสร้างความพอเพียง มั่งคั่ง ยั่งยืนให้กับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (8) ธนาคารต้นไม้ มีแนวคิดการดำรงวิถีการเกษตรที่มุ่งเอาภูมิปัญญาชาติพันธุ์ไทยทำการเกษตรให้ เกิดความหลากหลายในพื้นที่ และสร้างสมดุลแก่ระบบนิเวศ ตามแนวทาง ป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง

หลักการธนาคารต้นไม้

หลักการที่ 1 ต้นไม้ที่ประชาชนปลูก ณ ที่ใด ประชาชนมีสิทธิในการเป็นเจ้าของ หลักการนี้หมายถึง การให้ค่าแก่สิทธิชุมชน สิทธิประชาชน ให้เกิดการรู้สึกเป็นเจ้าของ เพราะปัญหาที่ผ่านมาเสมือนว่าประชาชนไม่ได้เป็นเจ้าของ จึงไม่เห็นคุณค่าความหมายของต้นไม้

หลักการที่ 2 ต้นไม้ที่ประชาชนปลูก ณ ที่ใด ประชาชนย่อมมีสิทธิดูแลรักษา คิดมูลค่าและการตัดเพื่อเป็นสินค้า หมายถึงการให้สิทธิในการดูแล รักษา และสิทธิในการจัดการ เพื่อการค้าขาย เป็นสินทรัพย์เลี้ยงชีพได้ เหมือนพืชเกษตรอื่น

หลักการที่ 3 ผืนแผ่นดินที่ประชาชนปลูกต้นไม้ ประชาชนย่อมได้รับการรับรองสิทธิทั้งต้นไม้และที่ดินให้เป็นของประชาชน หมายถึง ทั้งต้นไม้ที่ประชาชนปลูก และผืนแผ่นดินที่ประชาชนปลูก พึงจะต้องได้สิทธิขั้นพื้นฐาน ให้ประชาชนรู้ซึ่งถึงความเป็นเจ้าของตามสมควร อีกในหนึ่งคือ สิทธิของบุคคลในการถือครองต้องมาจากต้นไม้ที่ก่อกำเนิดขึ้นในแผ่นดินนั้นด้วย

หลักการที่ 4 ต้นไม้ที่ประชาชนปลูก ย่อมเป็นทรัพย์ของประชาชนและต้นไม้ทุกต้นย่อมมีมูลค่า หมายถึง การรองรับคุณค่า มูลค่า แก่ต้นไม้ของประชาชนและให้ค่านั่นตกเป็นทรัพย์ของประชาชนสู่การตกทอดเป็น ไม้มรดก เช่น ทรัพย์อื่น

หลักการที่ 5 ต้นไม้ทุกต้นที่ประชาชนปลูกย่อมสร้างสีเขียวให้แผ่นดิน และความสมดุลให้กับระบบนิเวศน์ ตลอดจนแก้ปัญหาโลกร้อนได้โดยคุณฐิ

สิ่งที่ได้รับจากธนาคารต้นไม้

- (1) ธนาคารต้นไม้สามารถรับรองสิทธิแก่ต้นไม้และสร้างทรัพย์สินให้แก่สมาชิกเกิดการแก้ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินทำให้ประชาชนสามารถรักษาที่ดินทำกินไว้ได้
- (2) ลดภาระการปลูกป่าภาครัฐมาเป็นการส่งเสริมภาคประชาชนแก้ปัญหาหนี้สูญ และการเรียกร้องให้ปลดหนี้ด้วยวิธีการเรียกร้องสร้างสมดุลให้แก่พื้นที่
- (3) เพิ่มปริมาณต้นไม้ขึ้นในประเทศและโลก เพื่อแก้ปัญหาโลกร้อนกับวิถีคิดสร้างโลก 5 ใบ ในโลกใบเดียว

- (4) กระบวนการรักษาพันธุ์กรรมพืชลดการนำเข้าไม้จากต่างประเทศสร้างกระบวนการออมโดยใช้ต้นไม้เป็นทรัพย์สินเปลี่ยนฐานการออมเงินจากภาคเมืองสู่ชนบท
- (5) ใช้ไม้แทนเหล็กหรือวัสดุอื่นในการก่อสร้างเป็นการลดการนำเข้าสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตในระยะยาว เกิดกระบวนการพออยู่ พอกิน พอใช้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นไปตามพระราชดำริ ปลูกป่า 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง
- (6) เพิ่มพื้นที่ป่าจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่เกษตรให้ใกล้เคียงกับป่า

จากงานวิจัย สมควรอย่างยิ่งที่จะมีการส่งเสริมให้เกษตรกร ในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทรายขยายพื้นที่ปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้ให้มากขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนอง นโยบายธนาคารต้นไม้เพื่อช่วยดูดซับคาร์บอน เพิ่มพื้นที่ป่าสีเขียว เพิ่มอ็อกซิเจน รักษาระบบนิเวศน์ และช่วยลดโลกร้อนอย่างยั่งยืน

3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ในอำเภอพร้าวและอำเภอสันทราย ไม่ได้รับการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรตำบล เป็นต้น ควรเข้าไปดูแลให้คำปรึกษา รวมถึงการสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยเคมี สารเคมี ฮอรัโมนต่างๆ

2. ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้ ให้มีผลผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร และให้มีการประสานงานร่วมกัน เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ในการแปรรูปมะม่วง เช่น ทำน้ำมะม่วง ทำแยม ข้าวเหนียวมะม่วง ไอศกรีม เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรอีกทางหนึ่ง

3. ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการตลาดในขั้นพื้นฐาน ขาดการบริหารจัดการ ขาดการวางแผนในการผลิต ดังนั้นควรอย่างยิ่งที่จะมีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจ ด้านการบริหารจัดการ การวางแผนการผลิต และด้านการตลาด เพื่อเป็นแนวทางให้เกษตรกรได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถจำหน่ายผลผลิตได้ในราคาที่สูงขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องของการแปรรูปผลผลิตจากมะม่วง เพื่อนำมาส่งเสริมเผยแพร่แก่กลุ่มเกษตรกรแม่บ้านที่สนใจ หรือร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปต่างๆ หรือ โครงการหลวงเพื่อสนับสนุนด้านการตลาดให้กว้างขึ้น
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับ ช่องทางการจำหน่าย การเก็บรักษาผลผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง เพื่อทราบถึงช่องทางการจำหน่ายมะม่วงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนทางในการพัฒนาด้านการผลิตและการตลาดของมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง